

Szívárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2020. DECEMBER

12.

TÓTH ÁGNES

Angyal-dal

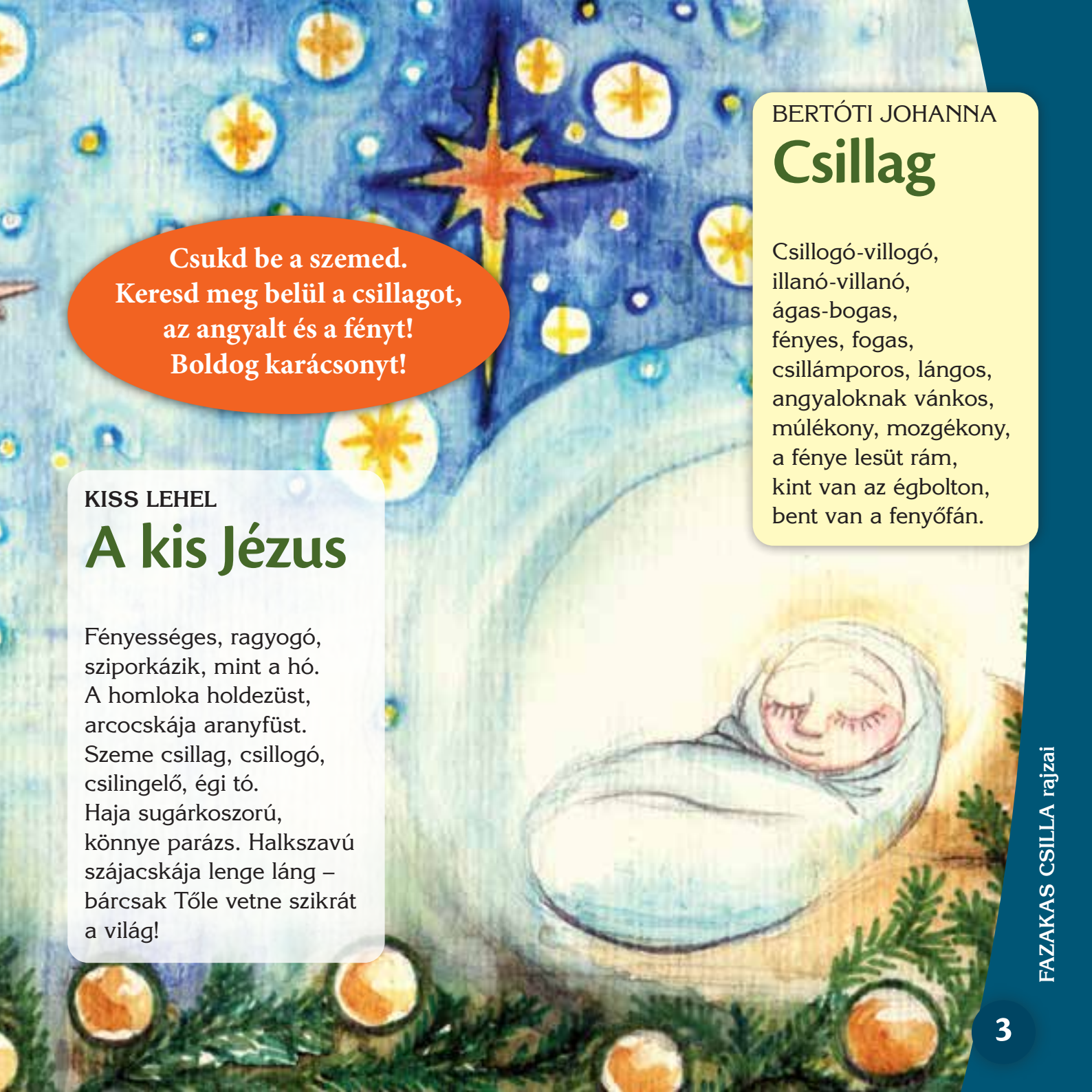
Angyal vagyok, mennyből jövök,
ha kell, aranydiót török.
Rásuhintok a fenyőre,
angyalhajjal fonom körbe.
Kezemben az arany lanttal,
elringatlak angyal-dallal.
Két szemedre küldök álmot.
Álmodj, gyermek, szebb világot.

CSEH KATALIN

Lépegető

Csillagról csillagra lépeget
a vágy, az álom és a csönd,
ott fönn lassan benépesül,
Hold-udvaras a Csönd-körönd.

A vágy, az álom és a csönd
lábujjhegyen, csillagfényen,
csengettyűhang és harangszó,
angyalok, lásd, útrakészen.

Csukd be a szemed.
Keresd meg belül a csillagot,
az angyalt és a fényt!
Boldog karácsonyt!

KISS LEHEL

A kis Jézus

Fényességes, ragyogó,
sziporkázik, mint a hó.
A homloka holdezüst,
arcocskája aranyfüst.
Szeme csillag, csillogó,
csilingelő, égi tó.
Haja sugárkoszorú,
könnye parázs. Halkszavú
szájacskája lenge láng –
bárcsak Tőle vetne szikrát
a világ!

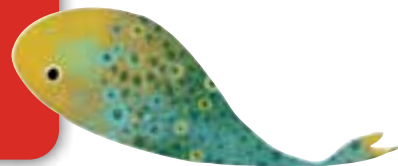
BERTÓTI JOHANNA

Csillag

Csillogó-villogó,
illanó-villanó,
ágas-bogas,
fényes, fogas,
csillámporos, lángos,
angyaloknak vánkos,
múlékony, mozgékony,
a fénye lesüt rám,
kint van az égbolton,
bent van a fenyőfán.

SZŐCS MARGIT

Kívánságteljesítés

A gyakori esőzések után párafelhőket pipált az erdő. Tócsák pislogtak a lombok közt lefelé fordított napsugarak fényében.

Boldizsár egy vízzel telt keréknyom fölött guggolt. A tavacska apró vízilények óvodája volt. A kisfiú élvezettel figyelte önfeledt kergetőzésüket. Kezét a vízbe dugta, és elkapott egyet a hosszúfarkú porontyok rajából. A fura csöppség ijedten vergődött tenyerén.

– Ki vagy te? – faggatta Boldi a pici rettegőt.

– Ebiha! Engedj vissza a társaimhoz – rimázkodott a lényecske.

– Ha aranyhal lennél, és teljesítenéd három kívánságom, visszadobnálak De így? Mivel hálalod meg jószívűségem?

– Békaivadék vagyok, de belém is szorult egy icipici kívánságteljesítő képesség. A baj

az, hogy csak holnaptól működik. Neked adom, ha szabadon engedsz – győzködte a fiút az ebihal.

Boldizsár bosszankodott, hogy nem hajthatja be azon nyomban a három kívánságot. De aztán arra gondolt, hogy az sem semmi, ha kívánságteljesítő képességre tesz szert, amivel másnap elkápráztathatja Nagymamát, akinek éppen születésnapja lesz.

– Na és hol van az a kívánságteljesítő képesség? – érdeklődött.

– Utánad küldöm holnap reggel – ígerte az ebihal.

– Áll az alku – mondta Boldizsár, és az ebihal tenyerébe csapott volna, ha lett volna neki olyan. Ehelyett visszadobta a vízbe.

Hirtelen avarzörgésre lett figyelmes.

– Még mindig a pocsolyákat bújod? – hallotta Nagymama hangját a háta mögött. – Indulnunk kell hazafelé, mert villámlásra keltek a felhők!

Boldi a kormos képű felhők láttán sietősen indult nagyszülei nyomába.

Otthon lefekvés után alig jött álom a szemére. Folyton a kívánságteljesítésen járt az esze.

Reggel már korán kipattant az ágyból, és sürgő-forgó nagyanyja nyomába eredt.

– Ha én lennék az aranyhal, mi lenne a három kívánságod? – faggatózott.

– Nem kérnék lehetetlent. Megelégednék a konyha kitakarításával, az edények elmosogatásával és a virágágyás kigyomlálásával – mondta Nagymama szerényen.

– Ilyen közönséges dolgokra pazarolnád a szerencséd? Kérhetnél emberformájú házirobotot, varázsseprűt, gyomláló drónt vagy hasonlókat... – hüledezett Boldi csalódottan.

– Nem tenne jót nekem, ha mindig más végezné a dolgom, én meg csak henyélnék. Teljesen elgyengülnék. De ma igazán jól jönne egy kis varázslat. Annál is inkább, mert indulnom kell a fodráshoz, és mire hazajövök, már a vendégek is megérkezhetnek – mondta Nagymama sietősen a rántás kavargatása közben.

Boldizsár nem tudta megállni, hogy ne dicsekedjék el újonnan szerzett kívánságteljesítő képességével. Nagymama hitetlenkedve hallgatta.

– Majd meglátod, mire hazajössz, teljesül mindhárom kívánságod. Nekem ez semiség – mondta unokája izgatottan.

Ahogy kilépett a házból nagyanyja, Boldi nyomban hozzálátott varázsereje kipróbálásához. Behuntya a szemét, és parancsoló hangon kiáltotta:

– Azonnal takarítódjék ki a konyha! Mosódjék el a mosatlan! Gyomlálódjék ki az ágyás!

Amikor szeme kinyílt, nem hitte el, amit látott: a konyha padlója éppoly szemetes és piszkos volt, mint előtte, a mosatlan edények

ott halmozódtak a kagylóban, és a virágágyás is tele volt gyomnövényvel.

Boldizsár csaknem elsírta magát kudarca miatt. Hogy fog majd nagyanyja elé állni, miután annyit kérkedett varázserejével? Micsoda szégyen lesz, ha kiderül, hogy csak üres fecsegés volt, amit mondott! Kedve lett volna világga menni. De mégsem indult el, mert mentő ötlete támadt: gyorsan kitakarította a konyhát, elmosogatta az edényt, és kigyomlálta a virágágyást. Mire nagyanyja hazajött, ragyogott minden.

– Úram-teremtőm, és én még kételkedtem a varázserődben – csapta össze a kezét Nagymama, és elismerően nézett unokájára.

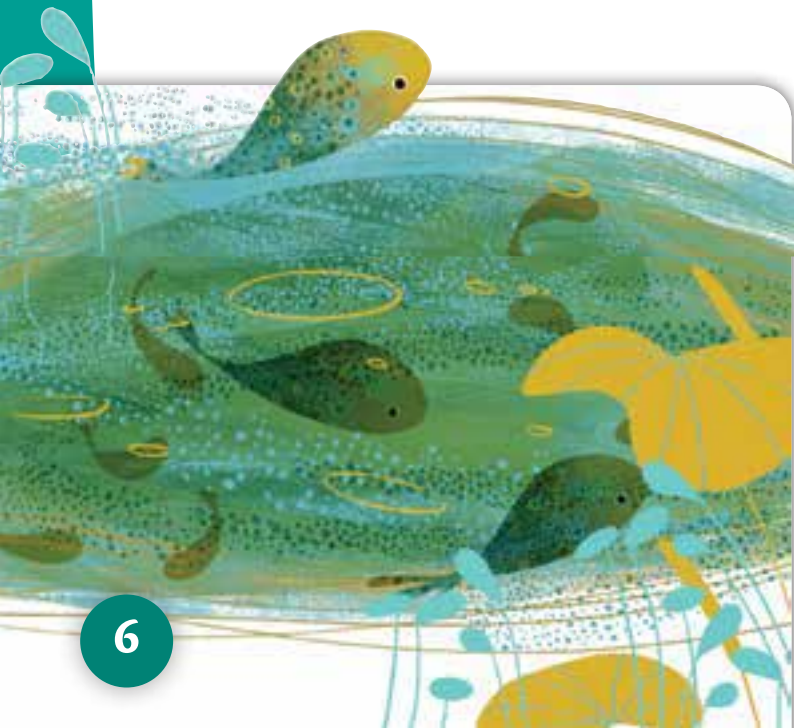
A kisfiú megkönnyebbülten lélegzett fel. Igazi varázslónak, Boldi Potternek érezte magát, aki az ebihal nélkül is elboldogult a kívánságteljesítéssel.

.....

Több népmese szól arról, hogy a mesehős három kívánságát aranyhal, vagy hálás róka, hangya, csóka, rejtélyes anyóka, apóka, esetleg maga a Sors teljesíti.

De túl sokat kívánni még a mesék világában sem lehet. Az *öreg halász nagyravágyó felesége* című népmesében például rosszul sül el a kívánságteljesítés.

Kérjétek meg az óvó nénit, a tanító nénit, nagymamát vagy nagytatát, hogy nézzen utána és mesélje el nektek!

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Reggeli fény

A reggeli fény beszivárog,
Mindig jó,
Ha valamire várok.

A reggeli teába kortyolsz,
Mindig szólj,
Ha ablakomig gondolsz.

A reggeli zshivajba készülsz,
Mindig hívj,
Ha a zsongásba beleszédülsz.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Decemberi fény

Napról napra, hétről hétre,
lopózik a fény az éjbe,
felfalja a sötétséget,
kitölt teret, ürességet.
Napról napra világosabb,
egyre feljebb kúszik a nap,
ráadásul a fényesség
betölti az egész estét.
Karácsonykor nagy fény támad,
beragyogja a vén házat,
szívünkben e melegséggel,
együtt örülünk a télel.

UNIPAN HELGA rajza

Hétéveske

Lengyel népmese

KERÉNYI GRÁCIA feldolgozása

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer két testvér, egy szegény meg egy gazdag.

A szegény özvegyember volt, hétéves leánykája vezette a háztartását. A kislányt elnevezték Hétéveskének.

Gazdag nagybátyja ajándékozott Hétéveskének egy sovány kis üszőt. A lány addig etette, itatta, gondozta, míg szép nagy tehén lett belőle, és borja is született.

Mikor a gazdag testvér a borjat meglátta, magának követelte. Hétéveske apja nem akarta odaadni. Sokat veszekedtek, végül a bíróhoz mentek, tegyen igazságot.

A gazdag így védte igazát:

– Üszőt adtam a húgomnak, borja nélkül.

A szegény erősítgette:

– Ha az üsző az enyém, akkor a borja is enyém.

Mindkettőnek igaz volt. Hogyan esék az ítélet? A bíró végül úgy ítélte,

hogy azé legyen a borjú, aki három találós kérdésre válaszolni tud. Az első kérdés: mi a leggyorsabb a világon?

A két ember hazaindult. A szegény hazaért, előhívta a lányát.

– Jaj, lányom, azt kívánja a bíró, találjam ki, mi a leggyorsabb a világon. Ugyan mit válaszoljak neki?

– Ne búsuljon édesapám, aludjék csak nyugodtan, az álom mindig jó tanácsot ad.

Reggelre virradóra Hétéveske felébreszti apját.

– Keljen fel, édesapám, ideje a bíróhoz menni. Azt felelje neki, hogy a világon a leggyorsabb a gondolat, mert több ezer mérföldet is megtesz egy szempillantás alatt.

A bírónál a gazdag testvére felelt először.

– A világon a leggyorsabb a lovam, úgy száguld, nem éri utol senki!

– Hát te mit válaszolsz? – kérdezte a bíró a szegény embert.

– A gondolat a leggyorsabb a világon, mert több ezer mérföldet is megtesz egy szempillantás alatt.

A bíró elcsodálkozott, bólintott rá és így szólt:

– Most pedig találjátok ki, kié a legnagyobb gazdagság a világon?

Hazamentek a testvérek. Azt mondja a szegény a lányának:

– A bíró azt kívánja, találjam ki, kié a legnagyobb gazdagság a világon. Honnan tudjam én azt?

– Ne búsuljon édesapám, aludjék csak nyugodtan, az álom mindig jó tanácsot ad.

Reggelre virradóra Hétéveske felébreszti apját.

– Keljen fel, édesapám, ideje a bíróhoz menni. Azt felelje neki, hogy a földé a legnagyobb gazdagság, mert az minden embert táplál és ellát.

A bírónál a gazdag testvér felelt először:

– A királyé a legnagyobb gazdagság.

– Hát te mit válaszolsz? – kérdezte a bíró a szegény embert.

– A földé a legnagyobb gazdagság, mert az minden embert táplál és ellát.

A bíró elcsodálkozott, bólintott rá és így szólt:

– Most pedig találjátok ki, mi a legkedvesebb a világon?

Hazamentek a testvérek. Azt mondja a szegény a lányának:

– A bíró azt kívánja, találjam ki, mi a legkedvesebb a világon. Honnan tudjam én azt?

– Ne búsuljon édesapám, aludjék csak nyugodtan, az álom mindig jó tanácsot ad.

Reggelre virradóra Hétéveske felébreszti apját.

– Keljen fel, édesapám, ideje a bíróhoz menni. Azt felelje neki, hogy a nap a legkedvesebb, mert beragyogja a sötétséget, leküzdí a hideget, s egyformán süt mindenkire. A napra az ember még a könnyein át is rámosolyog.

Elment a szegényember a bíróhoz, a kapuban találkozott a bátyjával.

– No – kérdi a bíró – mi a válasz? Mi a legkedvesebb?

A gazdag sietett a válasszal:

– A pénz a legkedvesebb, mert pénzéért mindent meg lehet venni.

A bíró elnevette magát, és megkérdezte a szegényt:

– Hát te mit válaszolsz?

– A nap a legkedvesebb, mert beragyogja a sötétséget, leküzdí a hideget, s egyformán süt mindenre. A napra az ember még a könnyein át is rámosolyog.

Mikor a bíró ezt meghallotta, így szólt a szegény emberhez:

– Te találtad el a választ mindhárom kérdésre. Tiéd a borjú!

MÉSZÁROS MÁRIA

Esti mondóka

Este van, csillag sok,
ablakunkba beragyog.
Sok játék, csudaszép,
pihenjünk egy kicsikét.

Először fogmosás,
utána ágybabújás.
Annyira siettél,
zuhanyozni nem mentél!

Aki jön hamarabb,
pihe-puha paplant kap.
Aki zuhanyozott,
ragyog az, mint a hold.

Felborult a sorrend! Számozd meg
a csillagokat aszerint, ahogyan a lefekvés
előtti tevékenységek követik egymást.

A bikaborjú

Magyar hazudós mese

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl, ahol a kurta farkú malac túr, volt egyszer egy szegény ember. Volt annak egy kis tehene. A tehén megellett egy bikaborjút.

A bikaborjú nőttön-nőtt, valamennyi széna, szalma volt Magyarországon, mind megette, de nagyon nagyra nőtt.

Volt ennek a szegény embernek három fia. Elővették a bikát, el akarták hajtani a Tiszára inni, mert a kútból egy hörpin-

tésre kiitta a vizet. De gyalog nem bírtak vele: telefont szereltek a hátára, úgy hajtották. A bika olyan nagy volt, hogy egy ült a nyakán, egy a derekán, egy meg a farán. Aztán úgy hajtották, hogy beleszóltak a telefonba:

- Üssed már a farát!
- Üssed már a derekát!
- Üssed már a fejét!

Mikor a Tiszához értek, megkínálták vízzel. Mikor ivott, megkötötték egy fűzfabokorhoz. Ők aztán leültek szalonnát sütni.

Ahogy ott sütik a szalonnát, hát arra repült egy nagy sas. Lecsapott, körme közé kapta, és elragadta a bikát.

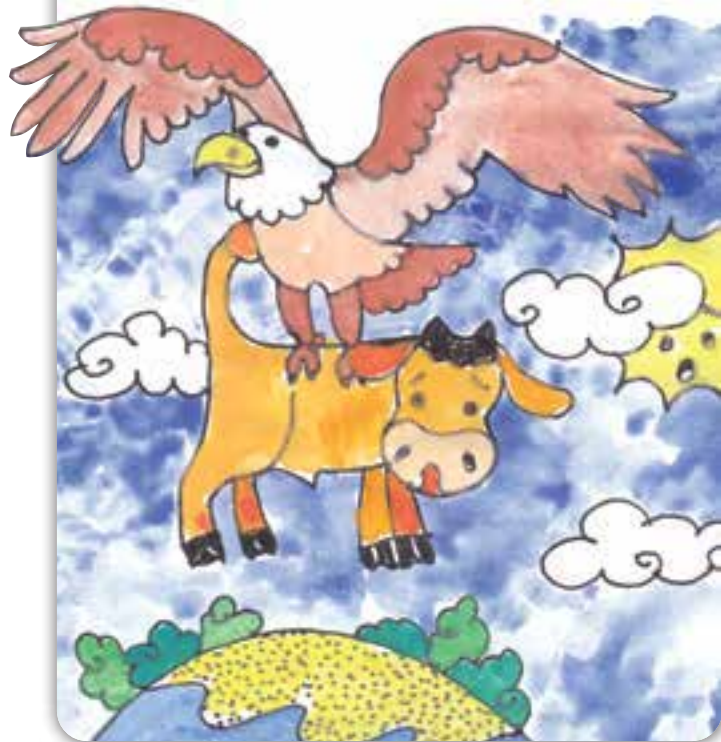
Útközben, ahogy a sas vitte a bikát, leejtette a bika egyik hátulsó lábát. Egy gulyás éppen arra legeltette a gulyát, beleesett a gulyás szemébe. Három hétig keresték nagyítóval a szemében a bika lábát, míg megtalálták.

Bevitték a városba, mert épp ott volt közel. A város három hónapig nem bírta felemészteni, annyi hús lett belőle. A csontját meg eldobták.

Olyan homokos vidék volt az, a szél mindig fújta a homokot. De az a nagy csont megtartotta a homokot, olyan homokhegy lett, hogy egy várost építettek rá.

Igen ám, de a közeli erdőből a rókák bejártak a városszélre tyúkot lopni.

Az egyik róka bevájta magát a város alá, a domb oldalába. Ott megtalálta a csontot. Belerágott a végébe. A fogával kezdte húzni, addig húzta, húzta, míg kirántotta. Összedőlt a város.

Még most is láthatod, ha arra jársz. Ha nem hiszed, kérdezd meg éntőlem.

Olyan igaz, mint az öklöm, bizonyítja a könnyököm.

Hazudós mese: a hallgatóság szórakoztatására kialakult mese. Minél nagyobbat hazudott, minél képtelenebbet talált ki a mesemondó, a hallgatóság annál jobban derült rajta.

**A rajzon hat állat körvonala látható.
Melyik három állt
a betlehemi jászol mellett?**

Usamah és Abiba

Angolai mese

LENGYEL BALÁZS feldolgozása

Usamah fogta a puskáját és azt mondta:

– Elmegyek vadászni.

Beért az erdőbe, rábukkant az elefántok nyomára, becserkészte őket, és lőtt egy elefántot. Az földre is rogyott nyomban.

Abiba hallotta Usamah puska-lövését. Keresni kezdte, ki lőtt. Meg is találta Usamah elefántját. Belelőtt ő is, és azt mondta:

– Az én elefantom.

Odalépett hozzá Usamah, és azt mondta:

– Ez az én elefantom! Itt voltam mellette, miért mondd hát, hogy az elefánt a tiéd?

Ezen hosszan veszekedtek. Végül is azt mondták:

– Menjünk haza, döntsön a bíró!

Usamah elment a bíróhoz, és panaszt tett.

Hívták Abibát, és mondták:

– Adjátok elő az ügyeteket!

Usamah erre elbeszélte, hogyan terítette le az elefántot. Abiba elmondta ugyanazt, szóról szóra.

– Hogy tegyek itt igazságot? – mondta a bíró. – Nincsen olyan tanúbizonyság, amiből kitűnnék, ki mond igazat, ki hazudik.

Végül is azt mondta:

– Menjetek most haza. Csak holnap döntök az ügyetekben. Ma nincs itt a feleségem.

Elváltak. Beesteledett.

Usamah odament az elefántjához. Abiba szintén odament. Usamah sírva fakadt, és azt kiáltozta:

– Ez az elefánt az én elefantom!

Abiba is sírva fakadt, és kiáltozott:

– Ez az elefánt az én elefantom! Ez az elefánt az én elefantom!

De egy óra múlva megunta, és hazament.

Usamah tovább kiáltozott:

– Ez az elefánt az én elefantom! Ez az elefánt az én elefantom!

Bömbölt és üvöltött egész álló éjszaka.

Eljött a reggel.

– Gyertek a bíró elé! – mondták nekik.

Usamah ugyanúgy beszélt, mint tegnap. Abiba hamisan beszélt. A bíró hívatta az embereit, és azt mondta:

– Ti, akik együtt voltatok velük az éjszaka, mondjátok meg, melyik sírt és kiáltozott hajnalig?

– Usamah egész éjszaka kiáltozott. Abiba csupán tegnap vagy egy kurta óra hosszat – felelték az emberek.

– Nos hát – mondta a bíró –, Usamah a nyertes. Ők maguk döntöttek az éjszaka. Neked, Usamah, igazad van! Te, Abiba, hazudtál. Hamissággal akartad elvenni más elefántját!

Úgy történt, ahogy hallottátok. Ez a vége.

Kösd össze a gyerekeket saját ajándékkukkal. Rajzold a csomagba azt, amit te szeretnél kapni az angyaltól!

Nyolc, leszakadt a polc

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvar. Ennek az udvarnak a végében állt egy göcsörtös cseresznyefa. Annak az árnyékában élt Hangya mama tíz gyermekével. Egy decemberi napon Hangya mama a szokásosnál tovább időzött morzsabeszerző körútján.

Otthon nagy volt a nyüzsgés. Prímusz a számtan leckét bővölte. Szekunda és Terca régi terítőt vágott darabokra az ebédlőasztal alatt. Szexta és Oktáva sártortát gyártott az udvaron. Nónusz és Decima nagy hangon kiáltozva kergetőzött.

Kvartusz, Kvintusz és Szeptimusz a kamraajtóban pusmogott.

– De ott van a legfelső polcon, ha mondom – mondta Szeptimusz –, mama tavaly is oda tette.

– Nézd meg, ha akkora legény vagy! – szólt Kvartusz.

– Megnézném, de nem érem el – mondta Szeptimusz. – Segítsetek!

– Tudod, hogy nem szabad a kamrapolcra mászni! – mondta Kvintusz. – Emlékszel, mekkora szidást kaptunk, amikor a befőttes levertük!

– Mama világosan megmondta, hogy semmi keresnivalónk a kamrában, a pol-

con pedig még annál is kevesebb! – mondta Kvartusz.

– Jó, jó, megértettem – dűnnyögte Szeptimusz. – Menjünk bújócskázni. Kvintusz a hunyó!

– Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz! – mondta Kvintusz a cseresznyefa törzsének dőlve. – Aki bújt, bújt, aki nem, nem, megyek!

Mire Hangya mama megérkezett, már sötétedett.

– Mama, segíts a leckével! – mondta Prímusz. – Nem akar megoldódni.

– Elkaptam Nónuszt, elkaptam Nónuszt! – üvöltötte Decima.

– Nem igaz! Megbotlottam, azért fogott meg! – mondta Nónusz.

– Nézd, mama, milyen szép körszoknyát varrtunk Zsuzsi babának! – mutatta művét Szekunda és Terca.

– Nagyanyátok ünnepi abrosza, ki engedte meg, hogy összefarigcsáljátok? A szoknya szép lett, az igaz – ismerte el Hangya mama.

– Mama, képzeld, bújócskáztunk! – mondta Kvartusz.

– Vicces volt, de Szeptimuszt már fél órája sehol sem találjuk. Eltűnt – mondta Kvintusz.

– Remélem, nem az udvaron lapul, és nem kujtorgott el – sóhajtott Hangya mama. Ebben a sötétben képtelenség lesz megtalálni. Ez a gyerek egyszerűen nem bír magával!

– Mi a baj? – kérdezte az udvarról bejövet Szexta és Oktáva.

– Az észkombájn öcsétek-bátyátok megint megszervezte az életünket – felelte Prímusz.

– Fogadjunk, hogy beesett valahova, beszorult valami mögé, magára borított valamit! – mondta Szekunda.

– Nem kell rosszra gondolni! – mondta Decima. Szerintem csak elaludt!

A kamra felől robaj, csörömpölés hallatszott. Hangya mama rohant, alig bírta a kamraajtót kinyitni. A padlón ragacsos tócsában

Szeptimusz csücsült a derékba tört polc romjain.

– Mit kerestél a kamrapolcon, jómadár? – kérdezte Hangya mama.

– A mézeskalácsot – pityergett Szeptimusz.

– Nos, kisfiam, helyette tied az összes törött lekvár és zakuszka! – mondta a mama.

– Csak nem gondoltad, hogy idén is ugyanoda dugom, ahol tavaly megdézsmáltad?

– A szülők mindig ugyanoda dugják a dolgokat! – mondta Szeptimusz.

– A szülők igen, de én nem – mondta Hangya mama. – Ma te mondasz esti mesét a kicsiknek. Egy hangyafiúról szól, aki megtanul lekvárt és zakuszkát főzni!

Imádom a havat! Kiszaladtam hóangyalt készíteni. Készíts te is!
Belefekszel a friss, puha hóba, kezed-lábad föl-le mozgatod benne.
Ezután bent, forró tea vagy kakaó mellett színezz ki engem!

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Pufika, el ne
szakítsd a füzért!
Megmondom az angyalnak,
hogy rosszalkodsz!

Nem rosszalkodom! Csak szeretek játszani!

Elment a kedvem.
Nekem kell az angyallal
beszélnem!
Még ma este!

Kifeszítem,
ebben majd
megbotlik. És akkor
beszélünk!

Hoztam egy kis
tejet meg sütit, ne-
hogy korogjon
a gyomrom.

Órák óta,
sehol semmi! Mind-
járt lecsukódik a
szemem!

Nem alszom,
csak nyújtózom
egy kicsit...
Zzzzzz...

Pufika!
Az angyal
meghozta az
ajándékot!

Egész éjjel
virrasztottam! Jövőre
levelet írok. Az nem
ilyen fárasztó.

Csupa-ünnep december

De jó ünnepre várni,
készülni! Itt egy sereg ötlet:
üdvözetek, ajándékok, díszek.
Töletek kaptuk, és most az egész
Szivárvány-országnak megmutatjuk.
Válasszatok közülük!

Angyalok hirdetik... **Szilágyi-Székely Melinda** tanító néni magyarlapádi osztálya régi könyvlapokból hajtogatott angyalkát: feje fagolyó, haja selyemfonal, ruhájának mintáját szavakból szőtték.

Mintha a lapádiak testvére lenne:
András Mónika tanítónő lövétei kisdiákjai két hófehér papírlapból és parafadugóból készítettek pihekönnyű angyalkát.

Csoda-fenyők a havazásban.
Jakab Tünde-Emese osztálya a székelyudvarhelyi **Tamási Áron Gimnáziumban** ujjbeggyel pöttyözött háttérre ragasztotta a selyemdarabkákkal díszített kollázs-fenyőt.

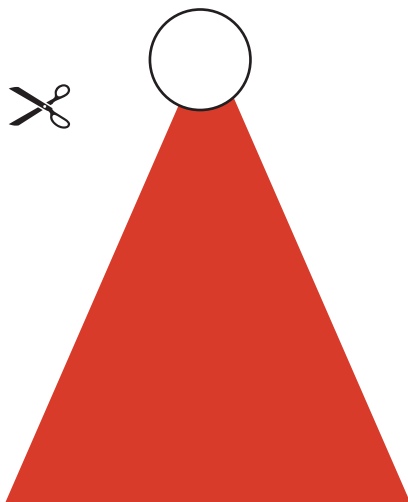
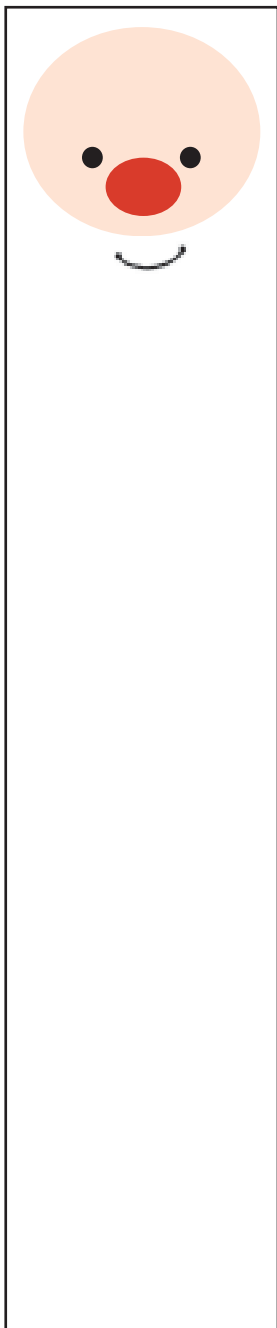
Csiszer Péter, Károly Veronika csíkmenasági tanítványa a Mikulás szakállát harmonika-hajtogatással oldotta meg.

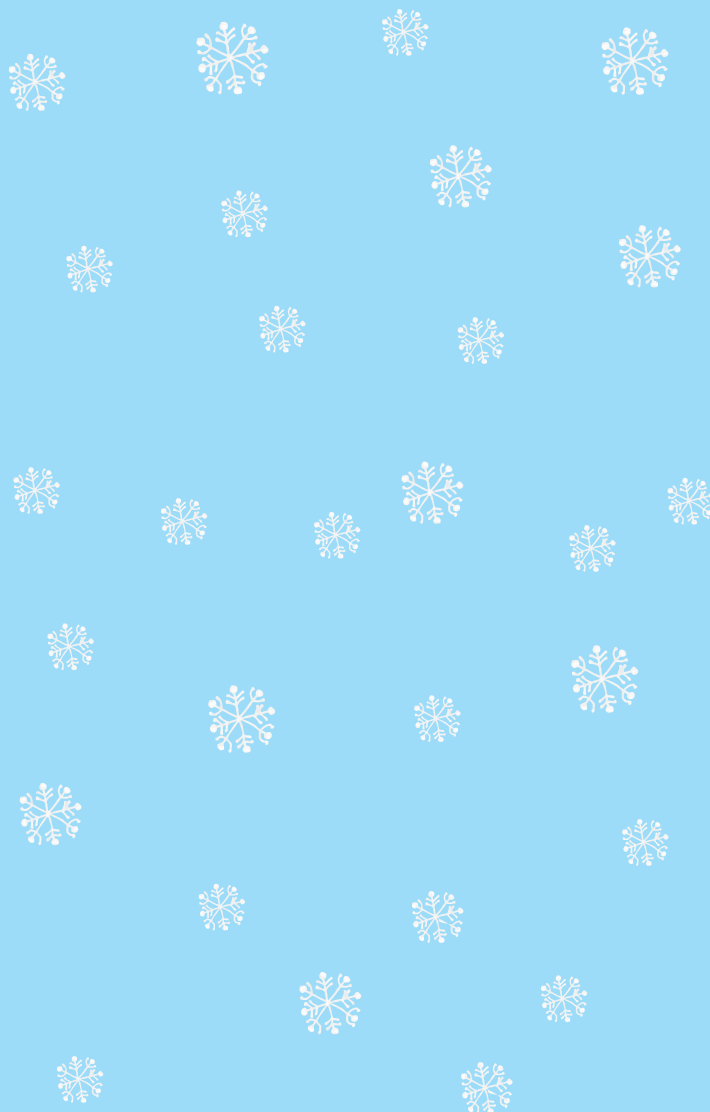
Ki ne ismerné a mikulásvirágot?
Ám Nagy Henrietta, Szente Enikő tanító néni maroskeresztúri kisdiákja el is tudja készíteni.

Nagyszakállú Mikulás

A kézimunka leírását a lap
túloldalán találod.

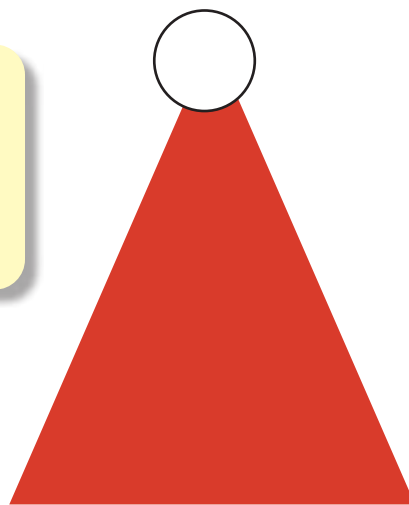

Az ötletet **Kováts Éva**
tanító nénitől, a szatmár-
németi **Mircea Eliade**
Iskolából kaptuk.

Vágd ki a hópelyhes téglalapot, ez lesz a kép alapja, háttere. Vágd ki a Mikulás sapkáját, testét, cipőjét is, ragaszd őket az alapra. A hosszú, fehér papírcsík két végét ragaszd össze az arc mögött.

Az így kialakult hurokba a Mikulásnak, az angyalkának írt levelet is rejtheted.

Mintha épp az ablakon kukkantana be az óriás Mikulás. Domokos Zsuzsa tanító néni osztálya a sepsiszentgyörgyi Várad József Iskolában szokatlan szemszögből, szokatlan méretben ábrázolta a Mikulást, a rénszarvast.

Kezed a szarvas agancsához is hasonlít. Erre jöttek rá Fancsali Adélka tanító néni diákjai a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban, miközben a kartontányér-rénszarvast ragasztották, festették.

Jakabfi Enikő zabolai tanítványaik csúcsos süvegű Mikulása papírtölcsérből készült.

Mutatós, és sok apró üzenetet rejthet a kartonhenger adventi naptár, amellyel Botka Ildikó diósadi tanítványai várták a karácsonyt.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Karácsonyi készülődés

Dorottya és Barnabás a karácsonyi szünidőt ismét a nagyszülőknél töltötték. Kiskertész nagypapa kertjében csatangolva különböző méretű és alakú tobozokat gyűjtöttek, hogy ünnepi díszeket készítsenek.

– Nézd, nagypapa, milyen szép termések! – mutatta a zsákmányt büszkén Dorottya, miközben leverte csizmácskájáról a havat.

Kiskertész nagypapa szemügyre vette a kosarába gondosan elrendezett tobozokat, s remek ötlete támadt:

– Ismerjük meg a fenyőféléket! – mondta. Unokáit ölbé vette, s mindjárt mesélni is kezdett:

– Képzeljétek, a fenyőtoboz a fenyőfának nem a termése, hanem a virága. A nálunk élő fenyőféléknek ilyenkor, télen elfásodik a virágzata, a tobozok pedig megszáradva a földre hullanak. A különböző fenyőfajoknak más-más alakú és méretű tobozaik, azaz virágaik vannak. Nézzétek csak, ez itt a lucfenyőé, hosszúkás és nagy! Ez meg itt az erdeifenyőé, kicsi, tömzsi!

Az egyik legapróbb a vörösfenyőé. Tobozának pikkelyei, a virágszirmok nem nyílnak annyira szét – magyarázta, miközben mutatta a lurkóknak. – Amióta a fenyő a karácsony jelképe, azóta virága, a toboz, karácsonyi dísznek számít. De ez nem volt mindig így!

Színezd zölddel a képek melletti köröcskéket, ha a lucfenyő tobozát látod, sárgával, ha az erdeifenyőét, és pirossal, ha a vörösfenyőét!

- Nem... ? – csodálkoztak a gyerekek.
- Nem bizony! Régen, hiába viselkedtek jól, a gyerekek nem kaptak karácsonyfát.
- Te sem kaptál? – kérdezte Dorottya.

– Nagypapa nem olyan öreg! – mondta Barnabás kuncogva.

– Ez olyan régen volt, ötszáz évvel ezelőtt, és még azelőtt, hogy akkor még az én nagypapám nagypapája sem élt – mondta nagypapa, miközben ollót, festéket, zsinórt és ragasztót szedett elő a fiókja mélyéről. Rögtön hozzá is láttak a nagy munkához. A tobozokból asztalra, ajtóra való dísz, fenyőfára akasztható csüngő, koszorú készült. Nóra baba is karácsonyi kiságydísz kapott. Viszont estére a gyerekeknek fájt a torka, Barnabás köhögött is.

Nagymama csodaszirupot hozott, azt szűrcsölték a paplan alá bújva.

Reggelre kutya bajuk sem volt! Kérdezték nagymamát, miből készült a csodaszirup.

– Kora tavasszal a fenyők csúcsán pirosuló, még nem elfásodott tobozok ülnek. Eből a friss tobozvirágzatból készült ital kiváló gyógyszer a téli köhögésre, torokfájásra! – mondta nagymama. – No, de lessük meg, járt-e nálunk éjszaka az angyal!

Lesd meg te is!

Készítsetek felnőtt segítségével karácsonyi díszeket fenyőtobozból! Küldjete rőla fényképet, rajzot!

A fény születése

Bogya Malvina,
Kraszna

Réges-régen az emberek úgy képzeltek: a Föld lapos, mint egy tányér. Ez a lapos Föld állt szilárdan a mindenség közepén, körülötte forgott, mozgott minden egyéb. Fölment az égre és lebukott a Nap, bolygók, csillagok utaztak ide-oda az égbolton.

Az eget kémelve megfigyelték, hogy december 21-e körül a Nap, ami eddig mind alacsonyabban fekvő vonalon haladt az égen, hosszú árnyékokat vetve, most „megfordul”, elindul „visszafele”, és egyre magasabbra kapaszkodik. Így több ideig ül fönt, és mind hosszabbak a nappalok. Ezt nevezték napfordulónak.

Mély zsákból ismeretlenül
a napsütés előkerül.

Valaki, megnyitván a zsákot,
hoz nagy darab világosságot.

Weöres Sándor:
A nap születése és halála

Panaszom van kelmed ellen,
Hallja kend, nap uram!
Mi dolog az, sugarával
Bánni olyan fukaran?

Elballag kelmed fölöttem
Minden istenadta nap,
Kis szobám kelmedtől mégis
Egy sziporka fényt se kap.

Petőfi Sándor: A naphoz

Fekete Dóra,
Kézdivásárhely

Csakhogyan lassan kiderült, hogy a Föld nem lapos, hanem gömbölyű. Nem áll szilárdan a mindenség közepén, hanem a Nap körül kering. A Földdel együtt a Nap maga is egy nagyobb rendszerben kering. A sok, bonyolult mozgás eredménye, hogy a Föld felszínét hol kevesebb, hol több napfény éri.

A tél kezdete nem a sötétség, hanem a fény ünnepe. Az év leghosszabb, legsötétebb éjszakája után „megfordul” a nap, a sötétség fölött diadalmaskodik a világosság. Amikor föllobbannak a karácsonyfa gyertyáin a lángok, Jézus születésével együtt a fény születését is ünnepeljük.

A gyökereivel a földbe kapaszkodó, az ég felé nyújtózó, növekedő fa magát az életet jelenti. Fény nélkül nem nőhet sem élet, sem fa. A karácsonyfán kigyúló gyertyafénnyel a világosság életadó erejét is köszöntjük. Szívünkben pedig a szeretet fénye világít.

László Noémi

Idvez légy, áldás forrása,
Világosság tengere,
Munkás halandók lámpása,
Életünk rúgó-ere!

Te mutatod meg minékünk
Mi fejér, mi fekete?
Te általad bús vidékünk
Örömkertté tétete.

Halmainkat, völgyeinket
Örömbé öltözteted,
És sorvadó beteginket
Erőddel élesztgeted.

Csokonai Vitéz Mihály:
A nap innepe

Tutó Kitti Vivien,
Szentegyháza

Fülöp Brigitta, Csíkmenaság

Csipike postája

Kis szívem, hű szívem szeret igazán – éneklitek karácsonykor a közénk születő Kisjézusnak. Ne csak Neki, egy öleléssel, puszival, rajzzal, kézimunkával mondjátok el mindenkinek, aki kedves nektek: Nagyon szeretlek!

Itt olvashatjátok azok nevét, akik levelet, rajzot, kézimunkát küldtek nekünk: **Kádár Klára**, Kolozsvár; **Mihályfalvi Zselyke**, Csíkszereda; **Lázár László**, **Miklós Teréz**, Csíkszentdomokos; **Kovács Anna**, Szováta; **Lakatos Abigél**, Kézdivásárhely; **Abrán Csenge**, **Benedek Kristóf-Dénes**, **Bíró Alexandra**, Ivó; **Brediceanu Denisa**, **Kováts Éva**, Szatmárnémeti; **Nagy Beáta-Timea**, **Deák Lilla** és **Deák Anikó**, Zilah; **Borka Villő**, **Demeter Sára**, **Pápai Ünige**, Marosvásárhely; **Szabó Szabolcs**, Szilágybajos; a kolozsvári Vidám Vonatocskák Óvoda Manócskák csoportja; a tekerőpataki óvoda; a nagyváradi Szent László Római Katolikus Teológiai Líceum Óvodájának nagycsoportosai; a zabolai I.; a nyárádszeredai I. B; a dési II.; a varsolci II. B; a krasznai II. C osztály; magyarlapádi olvasóink.

● **Kőrösi Mária** tanító néni szalárdi osztályának mosolya a Szivárvány szerkesztői, olvasói iránti szeretetről mesél. Kisdiákja, **Tallósi Anikó** rajza pedig ezt üzeni: Te vagy a legjobb tanító néni a világon!

Horváth Adél,
Dés

● **A kovásznai Kőrösi Csoma Sándor Líceum I. B osztálya és tanítójuk, Szabó-Sebők Enikő** egész paksaméta rajzzal kívánt boldog születésnapot a Szivárványnak. Köszönjük!

● **A krasznai II. C osztály** immár harmadik éve várja minden hónapban a Szivárványt. *Nagyon szeretjük ezt a lapot, rengeteget olvasunk, tanulunk belőle, és hűségesen gyűjtjük a bélyegeket.*

Kocsis Éva tanító néni

Zabán Dóra Etelke,
Kisszántó

● **Orbán Erik Patrik, Tóth Zsófia** **Boglárka** és **Orbán Dávid** szeretnek együtt kézimunkázni, rajzolni. Mindhárman a **nagyvárad** **Dimitrie Cantemir Iskola** tanulói.

Bíró Alexandra,
Ivó

● **A szatmárnémeti Hám János Óvodában** **Menzák Ágnes** és **Vasile Andreea** **Napocska** csoportjának „gesztenye gombái” már rég készültek, vidámságuk azonban sosem kopik meg!

● **Előkészítő osztályos** tanulók lettünk, és örömmel lapozgatjuk a Szivárványt. Egy „szivárványos napocskával” köszönjük meg, hogy havonta olvashatjuk az érdekes meséket, történeteket, versikéket. **Szász Melinda Andreea**, **nyárádszeredai** tanítónő

● **A szatmárnémeti Mircea Eliade Általános Iskola** előkészítősei szeretnének bemutatkozni, és köszönetet mondani e gyönyörű gyermeklapért, melyet nagy örömmel vettek kézbe, és kíváncsian forgattak. Nagyon örültek a levonós órarendnek és a sok-sok mesének, versnek (amit a „tani” olvasott fel). **Kováts Éva tanító néni**

Szilágyi Noémi,
Dés

● Áhítat és jókedv együtt ragyogta be **Szabó Ildikó** és **Mureşan Ildikó** óvó nénik csoportjának tavalyi karácsonyi ünnepélyét a **szamosújvári Elvarázsolt Házikó Óvodában**.

● Köszönjük a változatos meséket, verseket, színezőket, amelyekkel szembé teszték iskolai mindennapjainkat! Meleg téli napokat kívánunk! **Kővári Renáta Piroska** tanítónő és tekerőpataki osztálya

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

KÜRTI ANDREA rajza

E lapszám
támogatói:

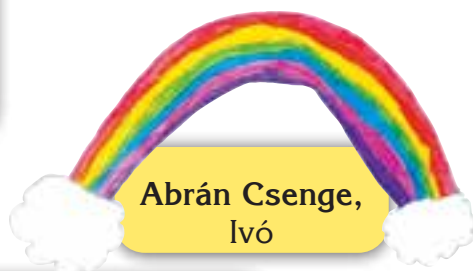
KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

● A járvány miatt igazi ünnepet nem tarthattunk, **Czirmay Júlia tanító néni** dési osztálya mégis felköszöntötte gyermeklapunkat. Féltve őrzött réges-régi Szivárványokat böngésztek, tanulmányoztak, hasonlítottak össze a mostanival. Tegyetek így ti is!

● Kati-mama segítségével **Nyitrai-Tunyogi Zsófia Dániában** is rendszeresen megkapja a Szivárványt. Legelőször Pufika színezőjéhez lát hozzá.

● *Megtiszteltetés számunkra, hogy mi is olvasói vagyunk a Szivárványnak, amelyet hasznosan lapozgatunk. A betűtanítás időszakában élvezettel vadásztuk ki egy-egy versikéből a tanult betűket. Rajz, kézimunka órán sok ötletet merítettünk az itt megjelent ötletekből. Jól szórakoztunk a meséken, történeteken, és Pufika történetét élvezettel követtük.*

Miklós Mária, lemhényi tanítónő

● Milyen önfeledten ünnepeltek tavaly Mikuláskor, Karácsonykor **Jánosi Márta óvónő gyergyóalfalvi** apróságai! Vajon az idén milyen pillanatokat sikerül megörökíteniük?

Címlap:
FAZAKAS
CSILLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLI. évfolyam, 438. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: LÁSZLÓ NOÉMI. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlap-szerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Bajkó Regina,
Gyergyóditró

Mike Melissza,
Szilágycseh

Miklós Teréz,
Csíkszentdomokos

Gál Bíborka,
Csíkszentgyörgy

Ványi Iringó,
Szatmárnémeti

Bács Gergő,
Kézdiszentkereszt

Ára 5 LEJ

